

Datum van indiening: 2 september 2022

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Vlaanderen verplicht een eigen PC voor elke leerling

Geacht collegelid,

We leven in een digitale samenleving. Met onze smartphone, tablet of pc zijn we steeds verbonden, bereikbaar en kunnen we zelf ook een pak meer bereiken. Onze jongste generatie staat vaak verder met deze technologie, heeft sneller door hoe het werkt en wat er mogelijk is. Ons onderwijs loopt op dit vlak nog wat achter.

Modernisering is nodig, meer specifiek digitalisering en al zeker binnen ons onderwijs. Zo kunnen we onze jongeren volledig mee krijgen met deze constant voortdurende ontwikkeling. Dat is geen evidentie en daarom juichte ik het initiatief van Vlaanderen toe om elke leerling vanaf het vijfde leerjaar een laptop toe te kennen. Zeker in Brussel is het geen evidentie dat elk kind hierover beschikt.

Het was dus een goede reflex om te zorgen dat elk kind kan meestappen. 510 euro werd uitgerekend voor elke leerling vanaf de derde graad in het basisonderwijs tot de laatste graad van het secundair. Technologie is al snel vrij duur, is deze inbreng voldoende geweest? In het basisonderwijs kunnen de ICT kosten niet doorgerekend worden naar de ouders. In het secundair onderwijs wel, en dat kan leiden tot een dieper probleem.

Daarom, collegelid Gatz, een denkoefening: stel dat u terug een schooljongen bent in Brussel en u moet uw school voor uw secundair onderwijs kiezen. In de praktijk zijn het je ouders die beslissen welke school je uiteindelijk naar toe zal gaan. Laat ons alle klassieke schrikbeelden voor de eerste schooldag laten voor wat ze zijn. Want voor de ouders begint het schrikbeeld al eerder. Ze gaan namelijk naar school #1, een goede hoog aangeschreven school die dicht bij uw gezin gevestigd is. Helaas, je ouders hebben het niet zo breed en moeten kijken wat ze doen om op 't einde van het jaar rond te komen. Ze schrikken dan ook wel even als het lid van de staf hen vertelt over hoe goed de computer van de leerlingen moet zijn. Dat betekent dat er een significant prijskaartje aan vasthangt, van 1.000 euro. De tegemoetkoming van 500 euro valt dan al snel in het niets.

School #2 is moeilijker te bereiken elke dag, heeft een lerarentekort en lijkt dringend aan vernieuwing toe. Voor de laptop van deze school doorheen het jaar te gebruiken vraagt de school 30 euro. U begrijpt dat de ouders van dit hypothetisch kind voor school #2 zal kiezen, ondanks dat school #1 het kind veel beter ligt. School #1 is te duur.

Dit is uiteraard een extreem voorbeeld. In sommige gevallen is zo'n veeleisende laptop ook noodzakelijker, bv. iemand die ICT studeert of grafische kunsten. Toch blijft het belangrijk dat al onze jongeren zich kunnen inschrijven voor de richting en locatie die hen goed ligt. Scholen geven reeds de optie om zelf te kopen, of via de school. Die opties zijn nuttig, maar we moeten er op letten dat de scholen deze digisprong niet gebruiken om een feitelijke digikloof door te voeren.

Daarom stel ik aan u de vraag:

- 1) Is deze toelage van 510 euro ook van toepassing voor elke leerling in Brussel? Beschikt ieder kind vanaf het vijfde leerjaar momenteel over een eigen laptop? Zijn hier cijfers over beschikbaar? Zijn er extra middelen of mogelijkheden waarop ouders beroep kunnen doen als ze zich in een situatie bevinden waar een duurdere laptop essentieel is voor het verderzetten van de studies?
- 2) Wat is de meest gebruikte optie binnen de Brusselse NL scholen om schoolgaande jongeren van een laptop te voorzien? Vaak is er de mogelijkheid van leasing, eigen aankoop en aankoop via de school. Welke is de populairste?
- 3) Is er een plan vanuit Vlaanderen om een basislaptop binnen die 510 euro aan te bieden, of als overheid in onderhandeling te gaan met een leverancier zodat scholen hierop kunnen intekenen?

Hoogachtend,

Khadija Zamouri